

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6457 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 19 FEBRUARIE 1970

ÎN PAG. A 2-A:
**ACTUALITATEA
PENTRU TINERET**

ÎN PAG. A 3-A:
**25 de ani de la 6 Martie 1945
ASALTUL PREFECTURILOR**

ÎN PAG. A 5-A:
ANTICAMERELE ARENEI

- Gheșea „s-a spart” de patru ori... (Campionatul mondial de hochei — Grupa C)
- B. I. I. — 1970: „EXCURSIILE TEMATICE”
- După... „Somnul sălilor de sport” (ECOURI)

VREMEA BUNĂ SE CUNOAȘTE DE DIMINEAȚĂ, IAR AGRICULTORII BUNI DE CÎND SE PREGĂTESC PENTRU SEMĂNAT

Într-un interviu acordat ziarului județean „Crisana”, dr. inginer Nicolae Ștefan, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, spune printre altele că una din particularitățile noului an agricol o constituie desprinderea care va avea loc foarte de timpuriu. Bihoreni spun chiar că în județul lor nici nu prea au văzut mult timp zăpadă pe cîmp și după cum evoluează vremea, campania de primăvară e mai aproape decît în restul țării. Dar, sînt și pregătiți pentru ca o dată sosită, să poată executa la timp și de bună calitate toate lucrările? Unii da, alții nu. Răspunsul l-am cules din două cooperative agricole. Exemplul bun ni l-au oferit cooperatorii din Sîntion. Cum au reușit? „Ne-am îngrijit din timp și am insistat” — ne-a declarat inginerul șef al cooperativei, tovarășul Vasile Gherman. Și oamenii, pentru că nici un moment nu au amînat ceea ce puteau face, au acum în magazie toată sămînța. În legumicultură au încheiat repicalul răsădirilor, au reparat solarile și au transportat în cîmp aproape întreaga cantitate de gunoi de grajd; la grîu vîntuie fertilizarea suplimentară cu azotat de amoniu. Nu așteaptă decît timpul ca să treacă la pregătirea solului pentru semănături, tractoarele și mașinile fiind toate reparate.

Si, dacă așa stau lucrurile la Sîntion — unde primăvara poate să intre în drepturile ei depline oricît de devreme, alta e situația la Lugașul de Jos. În dreptul nici uneia din problemele de actualitate aflate — sau care ar trebui să se afle pe agenda la zi a consiliului de conducere — nu am putut consemna date și fapte care să îndreptățesc că și aici pregătirilor pentru lucrările agricole de primăvară li se acordă atenția cuvenită. Sămînța de porumb pentru cele 320 de hectare este încă neridicată din Baza de la Oradea, cea de în pentru ulei de la baza de

recepție Brata. Pentru sămînța culturilor furajere abia acum se încearcă perfectarea contractelor cu Agrosemul „Pentru transportul gunoiiului de grajd în cîmp — am înțeles — ce v-a mai împiedicat? Dar pentru construirea celor 400 metri pătrați de răsadnițe, repararea solarilor (pentru care sînt materiale), pentru fertilizarea culturilor din toamnă?” La nici una din aceste întrebări nu am primit vreo explicație cit de cit plauzibilă. După cum nu am putut afla nici de ce, pînă în prezent, tractoarele nu pot fi to-

te considerate ca bune de lucru, de ce în livada de pomi (în suprafață de 200 hectare) tăierile nu sînt făcute decît pe 30 de hectare (în ziua zilei noastre lucrăm doar 10 oameni). Rîdicări din umeri și mîngîieri cu gîndul că mai e timp.

Asa stînd lucrurile și știind că aici, la Lugașul de Jos, organizația U.T.C., numeric, e net superioară altora din județ, am considerat firesc să ne edifi-

N. COȘOVEANU

(Continuare în pag. a III-a)

În luna august a anului trecut, tîndrul Trușă Dorel, absolvent al Facultății de metalurgie a Institutului politehnic din București, a pîșit pentru prima oară pe poarta Uzinei de aluminiu Slatina, cu aceeași emoție firească cu care pînă nu de mult se prezenta la examenul de sesiune. Acum în noua sa calitate de inginer stagiar, avea să se reintînească din nou cu examenul. De data aceasta examenul în fața colectivului secției anozii, una din secțiile cheie ale uzinei unde trebuia să-și pună în practică cunoștințele cîmpătate în facultate. Se pare că examenul a fost trecut cu bine. Toți au numai cuvinte de laudă despre tîndrul inginer. L-am urmărit prin vizorul aparatului multă vreme pentru a-i putea face o fotografie. „Scuzați-mă, — instalația noastră nu acceptă staționare” — îmi spunea grăbit și dispărea între urletele utilajelor.

Foto-text O. PLECAN

BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI” TRANSMITE:

UN CONCURS LA CARE SPIRITUL DE COLABORARE NU-ȘI DĂ CONCURSUL

În multe locuri pe unde am trecut, ni se afirma că o condiție hotărîtoare a succesului activităților culturale inițiate de către organizațiile U.T.C. este colaborarea cu organismele specializate — comitetele de cultură și artă, casele de cultură, casele creatiei populare. E și firesc, de vreme ce activitatea culturală de masă este un proces complex și, deci, admisiv fiind acest adevăr, eforturile care i se circumscriu, trebuie să se conjuge fericit. Acest lucru a fost înțeles și folosește unelri eforturilor le-am putut constata la Bacău sau Oradea, de pildă, unde eficiența concucerii nu a rămas doar la nivelul afirmărilor platonice. Mai există însă cazuri în care nu se depășeste stadiul constatărilor teoretice și împrejurările care generează o asemenea situație venim să le supunem aici analizei.

În Ianuarie anul trecut, Comitetul județean Gorj al U.T.C. a inițiat un concurs pentru „Căminul cultural cu cea mai bună activitate pentru tineret”, care să se încheie la sfîrșitul acestui an. Avînd o etapă de masă și una competitivă, acțiunea era destinată să ducă la permanențizarea unor activități culturale multilaterale pentru tineri, să instituie, în ultima instanță, un autentic spirit de colaborare între comitetul comunal și conducerea căminului cultural și, implicit, un stil de muncă adecvat. S-a întocmit un proiect de regulament care cuprindea totul sau aproape tot ce trebuie să aibă un asemenea regulament, de la obiectivele întrecerii pînă la jurul de clasificare și „mîlosoace stimulative”. Regulamentul a fost apoi definitivat împreună cu Comitetul pentru cultură și artă județean, aducîndu-se completări, modificări. Succesul acțiunii urma să fie asigurat prin efortul comun al celor doi factori. Pînă aici, toate bune, deși ne exprimăm de la bun început părerea că con-

cursul, intrarece pe care o au în vedere cei care se ocupă de căminele culturale ar trebui să fie un rezultat al activității

SABIN BORCAN
NICOLAE BALTAG
MIRCEA TACCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Spre Virful cu Dor.

PE AGENDA DE LUCRU A COMITETULUI JUDEȚEAN U. T. C., UN OBIECTIV MEREU ACTUAL:

ACTIVITATEA SPORTIVĂ DE MASĂ

● O CARTE DE VIZITĂ ONORATĂ ● DE LA SARCINI LA PASIUNI — O DISTANȚĂ MASURATĂ ÎN MUNCA ● ÎNTRE ETAPELE COMPETIȚIILOR U.T.C., ÎN ARENA SPORTIVĂ — ÎNITIAȚIVELE LOCALE ● CONSTRUCTOR, ADMINISTRATOR, BENEFICIAR AL BAZEI SPORTIVE — UNA ȘI ACEEAȘI PERSOANĂ: TINERUL ● UN DEZIDERAT STRINGENT — RECOMANDAREA ETAPELOR DE MASĂ ● CURȘILOR ȘCOLILOR — PRIMĂVARA LE ADUCE O NOUA HAINĂ.

Se petrece un fapt imbucurător: activitatea sportivă a nizațiilor județene U.T.C., din izbinzile dobîndite în acest domeniul, care le îmbogățește palmaresul, bilanțul realizărilor. Înalte ale competițiilor organizate de U.T.C., provoacă satisfacții. Acestea demonstrează cu elocvență, că mișcarea sportivă în chiar dacă dinamica lui nu ne satisface încă pe deplin.

De la acest aspect, de la această idee am început convorbirea noastră despre activitatea sportivă cu tov. CORIOLAN VOINEA, PRIM SECRETAR AL COMITETULUI JUDEȚEAN PRAHOVA AL U.T.C.

— Ce loc ocupă activitatea sportivă în preocupările comitetului județean al U.T.C., ale activiștilor dv.?

— Am ajuns la concluzia că sportul se bucură de o mare popularitate, are o mare aderență în rândurile tuturor categoriilor de tineri, oferind în același timp posibilități de organizare a

unor acțiuni de masă, cu o mare eficiență, ce netezesc drumul spre îndeplinirea altor sarcini educative și de muncă ale or-

o mare atenție activității sportive de masă. Nu mai departe decît în noiembrie, în cadrul unei pleneri, am analizat pe planuri

junsurile existente. Dincolo de aspectele negative relevate care ne-au precizat câteva direcții de intervenție, dezbaterile plenerii au subliniat faptul că anul 1969 a fost marcat de o intensificare a activității sportive în rândurile tineretului grație pe fondul amplificării tuturor formelor și acțiunilor noastre cu tineretul. Avem, astăzi, 86 de asociații și 212 cercuri sportive în județ. Să amintim că la ediția de vară a „Cupelor tineretului de la sașe” au participat 31 000 de tineri; că orasul Ploiești se mîndrește cu echipa campioană — Liceul nr. 2 — la Pentatlonul atletice scolar — cu 14 000 de elevi — fete și băieți — înregistrată la etapa de

Convorbirea noastră cu tov. CORIOLAN VOINEA, prim-secretar al Comitetului județean Prahova al U.T.C.

organizației noastre. Prin sport, limbajul muncii noastre capătă înd firește, experiența pozitivă noi valențe. De aceea comitetul județean, activiștii noștri acordă

amplu acest domeniu, evidențînd firește, experiența pozitivă — ce conține forță și motive de generalizare — precum și nea-

PIETRE care vorbesc

Citind elegiile lui Ovidiu, mi-am amintit de chipul său trist, înfrigurat de dor de Roma pe care exilatul pe țărîmul Pontului Euxin n-o mai vedea niciodată. Cea mai frumoasă statuie a lui Ovidiu nu se află la locul suferinței sale, așa cum s-ar fi convenit, ci aici la București, ascunsă printre frunzele verzi, violente ale parcului avînd în apropiere locuri publice nepotrivite pentru apropierea de o sta-

OVIDIU

tulo. Cine merge pe șoseaua Kiseleff și se rătăcește în parc se va întâlni din întâmplare cu acest bust al lui Ovidiu pus acolo neorientativ, cu discreție ca și cum ar fi un pom plantat ale căru rădăcini nu se pot clinti decît o dată în coroana sa.

Mînturisească că la orele de latină dirijate de noi, profesor de limba latină, ne făcuse un portret abstract, din cuvinte, din care Ovidiu era după cum el însuși ni se destăinuia în elegia a X-a:

GABRIELA MELINESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Ce reduce sub posibilitățile reale

Exportul de creație tehnică românească

- NUMEROASE FIRME STRAINE SOLICITĂ BREVETE ȘI LICENȚE ROMÂNEȘTI.
- SPECIALIȘTII NOȘTRI ACORDĂ ASISTENȚA TEHNICĂ CU MULTĂ COMPETENȚĂ.
- POSIBILITĂȚI ÎNCA NEFOLOSITE. ● PROTOTIPUL UNEI INVENȚII, SOLICITATE DE NUMEROASE FIRME STRAINE, ZACE DEMONTAT. ● PROMISIUNI NEONORATE. ● SCUMPI LA TĂRIȘTE? ● SĂ NE GRABIM ÎNCET?

În ultimii ani se conturează tot mai mult tendința ca țările avansate din punct de vedere economic să-și dezvolte exportul de „gîndire tehnică” (de „engineering”), ca o completare de cea mai mare importanță a exportului de utilaje sau aparatură.

Fără îndoială că această creștere a rolului și competitivității inteligenței tehnice, materializată în diferite forme ca proiecte, licențe etc., a fost înregistrată, deocamdată la o scară mai redusă, și în țara noastră. Recent, pe linia continuării acțiunii de perfecționare a conducerii și planificării economiei noastre, trasată de Conferința Națională și de către Congresul al X-lea al P.C.R., Consiliul de Miniștri a adoptat noi hotărîri care vizează îmbunătățirea exportului de proiecte și licențe. Paralel cu creșterea unor posibilități mult mai largi oferite institutiilor de cercetări și proiectări din țara noastră pentru a participa la competiția mondială. În acest domeniu, recentele hotărîri favorizează apropierea producătorului de cumpărător prin trecerea unor întreprinderi de comerț exterior în subordonarea directă a ministerelor economice.

PERFORMANȚE ÎN CURSA PENTRU CALITATE

Pentru a cunoaște unele amănunțuri în legătură cu posibilitățile valorificării în cele mai bune condițiuni a creației no-

stre Ingernești pe piața mondială, ne-am adresat ing. GHEORGHE LASCU, șeful serviciului export brevete și licențe.

PETRE JUNIE

(Continuare în pag. a II-a)

Studiul individual se dezvoltă și la biblioteca liceului. O tîmagine din biblioteca Liceului nr. 40 din București

Foto: IONEL BĂRBIERU

OPINIA PUBLICĂ ÎNTERVINE

S-o spunem de la început: i nu ne face aici plăcere să ne ocupăm de unele cazuri de tineri al căror comportament se exclude de regulă generale, trăsăturilor caracteristice ale tineretului nostru. Nu poți avea, ca om, o bucurie atunci cînd vezi că altul, care putea să-și fie alături — în muncă, în viață —, care avea totul la dispoziție pentru a-și pregăti viitorul potrivit viselor noastre cele mai lucide dar pu-ternic colorate de romantism, se aruncă orbeste în afara drumului, expunîndu-se ca orice autotentator la normele sociale de conviețuire, paragrafele administrative ale legii, sancțiunilor morale venite din partea opiniei publice. Nu mai departe zilele trecute am trăit, din acest punct de vedere, un moment de cumpănă: i auzeam că s-ar putea ca unor ziaristi să li se permită să asiste la executarea pedepsei capitale, aplicată aceluia care cu un sadism feroce și-a ucis soția însarcinată. Eventualitatea că s-ar putea participa la executarea unei asemenea pedepse, absolut justificată, aprobată de toată lumea, ne-a făcut să ne gîndim dacă ochiul nostru ar putea suporta scena, preferînd pînă la urmă să aflăm stîrea din comunicatul organelor legale. Nu compătimitărea față de criminal, nu, ci ideea că, fiind între noi, unul și-l-a deslușit călătătatea umană, că li se aplica această pedeapsă unei persoane

DUPĂ ARTICOLUL „UȘILE SÎNT ÎNCUIATE, MAGNETOFONUL NU MAI CÎNTĂ”

pe cineva pierînd... Si totuși, o scrisoare sosită chiar în acea zi de la un cititor din Rimnicu-Vilcea ne-a făcut să reflectăm din nou la necesitatea aplicării cu dreptățe exactitate a legilor conviețuirii noastre. Acest om care ne scria citise un articol apărut în ziarul „Scînteia tineretului” despre unele infracțiuni comise împotriva vieții și se declara nemulțumit că, și noi foloseam pentru judecarea faptelor o comparație a stărilor de criminalitate din țara noastră, cu cele din alte țări. Sigur, ne spunea dînsul, la noi asemenea acte barbare sînt foarte reduse. Dar n-am dori nici unul ca acest fapt să fie luat drept argument pentru o îngîndință față de aceia care atentează la viața ori libertatea altei persoane.

Opinia publică, în fața unor asemenea argumente, cade evident. Omul trebuie apărut. Omului trebuie să i se creeze acel cadru în care el să se poată mișca liber, să acționeze liber, respectînd pe alții și bucurîndu-se de respectul celorlalți. Este un principiu care face parte dintre multiplele principii după care se conduce societatea noastră. Iată de ce, după o oarecare ezitare, ne-am hotărît să dăm publicității o cerere colectivă, venită la redacția în urma articolului „Ușile sînt încuiate, magnetofonul nu mai cîntă”, apărut zilele trecute.

Cazul, probabil se cunoaște. Trei foști studenți, folosîndu-se

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a II-a)

25 DE ANI DE LA 6 MARTIE 1945

ASALTUL PREFECTURILOR — MOMENT HOTĂRÎTOR AL REVOLUȚIEI POPULARE

TIMP RIDICAT LA PUTEREA ISTORIEI

Reforma agrară! Unul din obiectivele de prim plan ale guvernului democratic pentru instaurarea căruia au luptat, cu 25 de ani în urmă, masele populare din țara noastră. În fotografie: imaginea-document a uneia din primele brazde trase de țărani, pe pământul boieresc, în primăvara istorică a lui 1945

Asaltul prefecturilor! În conștiința generației tinere, acest moment de maximă intensitate al incandescenței bătălii de clasă purtate de poporul nostru, sub conducerea partidului comunist, în februarie—martie 1945, poartă aura eroic-legendară a marilor fapte ridicate, prin însemnătatea lor crucială, la demnitatea includerii în cartea de istorie. „Căci — mărturisă, la o întâlnire cu tinerii, tovarășul N. JIANU, activist al organizației P.C.R. Dolj, — în timpul evenimentelor evocate aici, în acele zile de activitate politico-socială fără precedent, ne simțeam cu toții ostași în marea armată a partidului. De la comuniști cu veche experiență și până la tinerii abia intrați în rândurile organizației, de la muncitorii și țărani cărora înșiși viața era dusă pînă atunci la arăta calea politică pe care-o aveau de urmat și pînă la alții și alții intelectuali fără de partid dar însușiți de aspirația către progres și democrație, toți trăiam, conștienți, sentimentul că ne aflăm pe frontul unei lupte hotărâtoare pentru soarta României. Un front de dimensiuni întregii țări. Un front în a cărui desfășurare Asaltul prefecturilor nu a constituit o acțiune întâmplătoare, ci a reprezentat consecința firească a întregii lupte duse de masele populare în perioada scursă de la 23 August 1944.”

populară devine, cu fiecare clipă, tot mai incandescentă. În întreprinderi, în școli, în locuri de muncă, în intr-o singură filă a „Scintei” sînt cuprinse mesaje grele de ura populară venite din Sibiu și Negru Vodă, de la „Regnicolora” — Tâmbaci și fabrica de zahăr „Banatul”, din Tg. Ocna și Turnu Măgurele, din Buzău și Turnu Severin, din Constanța și Șoart-Făgăraș... La S.T.B., în cadrul unei impresionante adunări, tinerii înfierează actele samavolnice ale lui Rădescu și acțiunile criminale ale bandelor de fasciști ale lui Maniu.

„În sală, scrie un ziar, este adus muncitorul Iosif Mocanu... Tov. Ceaușescu: Vreau să vă aduc la cunoștință încă unul din actele bandelor lui Maniu și Comaniciu. Tovarășul nostru Mocanu, muncitor ferist, a fost bătut azi de bandele lui Maniu. Voci: Jos fasciștii! Moarte lor! Tov. Ceaușescu: „Jos fasciștii!” este bine spus, dar noi trebuie să-i și nimicim... Plecând de aici, oriunde mergeți, în fabrici, în atelier, în școli, în universități, avertizați că pe toți agenții legionari ai lui Iuliu Maniu... să-i izgoniți, să-i nimiciti. Să nu încetați lupta și alături de toți muncitorii manuali și intelectuali să aduceți în cel mai scurt timp la cîrmă țării, un guvern F.N.D.”

Dialogul acesta, între tinărul conducător comunist și masele de tineri păstrează, peste un sfert de secol, înțelegerea tensiunii a celor zile de luptă, în înțelesul deplin și nobil al cuvîntului. Tensiunea unei lupte a cărei consecință dialectică avea să fie actul intrat în istorie cu moment hotărîtor al revoluției populare în țara noastră.

Asaltul... La Craiova, 10.000, apoi 20.000 de manifestanți — muncitorii cocșari și tipografi, ferisți și piețari, țărani din satele sârca ale Doljului, Gorjului, Vîlci și Mehedinților — se înleștează în lupta pentru instalarea prefecturii ales de mase: ing. N. Celac. Armata primește ordin să tragă în mulțime (telegrama Nr. 4247 adresată de Cabinetul lui Rădescu Corpului 7 teritorial — Craiova sună categoric: „Dacă nu se retrag și continuă a încerca să ocupe instituțiile, armata își va face datoria: va trage”) și la unul din primele asalturi chiar o și face, cîștind pe marmora scîrilor palatului administrației singele muncitorului Tomescu. Dar demonstrații nu dau înapoi. Înfrîntînd cordoanele de sîrmă ghimpată, jeturile de apă ca gheața fîșiate din turnuri, somațiile prevestitoare de moarte, manifestații, acțiuni în primele rânduri pe comușiști se opresc cu piepturile în evantaiul baionetelor. „Atunci răsună strigătul patetic, demn de fila istoriei și al literaturii majore, al sergentului Craioveanu: „Domnule comandant, eu nu pot să trag în frații mei!” Și — atunci baionetele se pleacă la pămînt, muncitorii și ostași se aneștează într-un singur eșalon și pătrund în prefectură, instalîndu-și aleeși. Voiața poporului fusese dusă la îndeplinire.

Asaltul! La Turnu Măgurele, 2000 de ostași înconjoară prefectura în care forțele democratice vor să-și instaleze reprezentantul, profesorul Florian Crețeanu. Ordinul nr. 2861, adresat armatei de Rădescu are un conținut similar cu cel de la Craiova. Să se tragă în mulțime. În vîntul din „experiența” de la Dolj, călîul ordonă șefilor de post din Loiza, Odaia și Murele să „țină țărani și șefilor în casă” și să „interzică trecerea spre Turnu Măgurele a oricărui cetățean”. Și jandarmii încearcă să execute ordinul, oprind trecerea spre oraș pînă și a unor membri democrați ai guvernului... În prefectură, reprezentanții poporului sînt ținuți cîteva zile fără mîncare și apă, fără lumină electrică, fără legătură telefonică... Corespondentului „Scintei”, prezent la fața locului i se taie „firul” prin care-i transmitea relatarea către redacție. Dar totul e zădărnice... După cîteva zile de puternică presiune a maselor, ziarul „Cîmpul”, oficiosul organizației județene Teleorman a P.C.R., vestește, într-o ediție specială, o nouă izbîndă a forțelor democratice conduse de comuniști: „Democrația Teleormanului a triumfat! Alegerea noului prefect al județului Teleorman”.

Asaltul! În fața prefecturii de Romanși, în Caracalul lui Ioncu Jianu, 5000 de demonstrații cer alungarea prefectului dusman intereselor poporului. Manifestația e puternică, vibrantă, dar pașnică. Totuși slugile locale ale reacțiunii, orbite de ură și înspăimîntate, trag în mulțime... Cad străpuși de gloanțe țărani muncitori Dobrescu și Mincă... Mulțimea își culege martirii și transformă înmormîntarea lor într-un miting de luptă, desfășurat pe întreg drumul către cele două comune, un miting la care participă, însușiți și amenințați, toți locuitorii județului. Soldatul Dobrescu, fiul unuia din impușcați, venit anume direct din linia-ntii, ia cuvîntul lîngă corpul neînsușit al tatălui său și cu lacrimi în ochi cere mulțimii să nu înceteze lupta... Intreaga manifestație de la Romanși are un puternic ecou în întreaga țară. De la Ploiești (50.000 de demonstrații), Simeria (2000), Brăila (10.000), Rm. Sărat (4000) și din multe alte localități sosesc spre Caracal mesaje de solidaritate... Și lupta, asaltul continuă, încheindu-se prin împlinirea voinei poporului.

Asaltul! La Constanța, în fața palatului administrației, 20.000 de demonstrații — muncitorii portuari, hamali, matrozi și constructori de nave, pescari și țărani veniți din întreaga Dobrogea — își salută aleeși, instalați la cîrma județului prin voiața și lupta maselor. Momentul

e de mare bucurie cîci, dar și aici mulțimea trebuie să se reculegă lîngă trupul unui fiu al său, ucis de forțele opresoare intrate în panică. În ediția sa specială, ziarul „Cuget liber” scrie, sub titlul „Asaltul Prefecturii”: „Pentru noua cucerire muncitorimea constăneană a trebuit să dea o nouă jertfă. Vechiul luptător sindicalist Cahane Iosub, veteran al bătăliilor pentru clasa muncitoare, cade în prima linie”.

În prima linie! Termenul ține de domeniul luptei, al frontului, iar documentele timpului — la fel cum avea să o facă mai apoi Istoria însăși — îl consemnează ca a-tare! În prima linie a momentului de luptă hotărîtoare intrat în istorie sub denumirea de Asaltul prefecturilor au stat comuniștii, militanții clasei muncitoare, muncitorii, țărani și intelectuali însușiți de gloriozitate înalte spre care și îndrepta, cu fermitate, partidul clasei muncitoare. Iar acolo, în prima linie a marelui Asalt din februarie—martie, au stat, deschise spre țevile armelor, piepturi temerare, au fost străpuse de gloanțe inimii generoase, a curs sînge fierbinte și nobil — jertfă în fața căreia tinăra generație de azi se pleacă cu mindria și elucia celui care-și cîmșteie înaintuși viteji și pilduitori, înaintuși capabili să ridice clipa la puterea fără de moarte a istoriei.

PETRE DRAGU

CÎND „CHEILE” INIȚIATIVEI SÎNT UITATE, REZULTATELE RĂMÎN LA POARTA ÎNTRERINDERII

Ghinion! La data cînd vizităm Fabrica textilă „Independența” din Craiova, Maria Pirvu — secretara comitetului U.T.C., era plecată de cîteva zile în concediu. Ei, și ce-i cu asta? Desigur, faptul este cît se poate de obișnuit. Neobișnuit ni se pare altceva: în grabă „a uitat” să lase cuiva cheile de la fîchetul în care se află documentele privind perspectiva actuală și de perspectivă ale organizației U.T.C., preocupări îndreptate spre mărirea contribuției tinerilor la realizarea sarcinilor de plan ale întreprinderii. Noroc însă că inginerul Marin Ciocoranu, locțiitorul secretarului, afirmă că știe pe dinafară conținutul lor sau cel puțin o parte însemnată din el. Memorizarea n-a cerut din ferice prea mult efort. De ce? — În planul de acțiune pe trimestrul I — ni se spune — am prins, la indicațiile Comitetului municipal U.T.C., un concurs profesional „Cine știe meserie, cîștigă”. Prin întreprinderea noastră sînt în desfășurare, la fiecare secție și loc de muncă, modul în care tinerii își realizează cantitativ și calitativ sarcinile de producție zilnice. La capătul primelor trei luni ale anului, cîștigătorilor li se vor înmîna premii. — Altfel? — Săptămînal, o acțiune pentru stringerea fierului vechi.

Pentru că, intenționat sau nu, interlocutorul nostru confundă preocupările vizînd direct sprijinirea procesului de producție cu cele țînînd de resortul muncii voluntar-patriotice, pentru că, evident, intervenția organizației U.T.C. se limitează doar la concursul amintit — informările tehnice despre care ni se amintește fiind încă în fază de proiect — solicităm datele referitoare la urmărirea modului în care tinerii se achită de obligațiile profesionale ce le revin. Ajunsă în acest stadiu, discuția se împotmolește. Ni se reamintește că premiile se dau la sfîrșitul lunii martie, așa că... atunci se va vedea cu exactitate situația.

Definitiv lămuriți, luăm loc în sala unde peste cîteva minute va începe adunarea generală a salariaților privind dezbaterile cifrelor de plan pe 1970 și stabilirea măsurilor tehnico-organizatorice ce se impun pentru îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor de producție. Darea de seamă prezentată de inginerul șef al întreprinderii — tovarășul Tiberiu Varga, intervențiile a numeroși vorbitori scot în relief că, deși pe total fabrică planul anului 1969 a fost realizat și depășit, rezultatele ar fi putut fi considerabil superioare dacă în secția țesătorie nu s-ar fi înregistrat frecvent o seamă de abateri de la tehnologiile de fabricație, de la disciplină, dacă timpul de lucru ar fi fost folosit mai bine, abateri ce se perpetuează și în acest an. Contextul ne oferă posibilitatea să remarcăm că din rîndul uteciștilor de cele mai multe ori se recrutează cei ce se fac vinovați de: ● nesupravegherea utilajelor, rupei de fire la diferite faze, dimensiuni necorespunzătoare etc. (Cantitatea totală a țesăturilor declassate, cuponate și cu bonificații, atîngînd impresionanta cifră de 24189 mp) ● absența nemotivată (45-50 de țesători în medie zilnic lipsesc nejustificat de la lucru) ● neîndeplinirea normelor de producție (Sînt cîteva nume ale tinerilor Gheorghe Bălașa — din 12 luni ale anului nu și-a făcut planul decît în 3. Florea Andrei — din 12 doar în 4. Enumerarea poate continua pe mai multe file). Așadar fără nici un echivoc în aceste direcții se cerea să acționeze organizația U.T.C.

GH. GHIDRIGAN

Asaltul prefecturilor! Documentele ore mii de tone, prin stilul alert, prin conținutul adesea dramatic, caracterul unor documente de front. Un front în a cărui primă linie s-a aflat, în permanență, partidul clasei muncitoare

La Combinatul siderurgic din Galați S-A DAT ÎN FUNCȚIUNE CEL DE-AL TREILEA CUPTOR AL FABRICII DE VAR METALURGIC

La Combinatul siderurgic din Galați a fost pus în funcțiune cel de-al treilea cuptor al fabricii de var metalurgic. Avînd o capacitate de 50.000 tone pe an, noul cuptor se înscrie printre marile agregate de acest fel existente în industria siderurgică. Evenimentul inaugural are loc cu 9 luni mai devreme decît termenul prevăzut în planul de stat și cu mult înainte de data inscrișii în angajamentul colectivului. În scurt timp, la startul producției se va alinia și cel de-al patrulea cuptor, similar din

punct de vedere al capacității, data intrării în exploatare fiind apropiată cu peste 200 zile față de termenul menționat în planul de stat. Prin aceasta, Combinatul siderurgic de la Galați va dispune de o bază tehnică pentru o producție anuală de 200.000 tone var metalurgic. Demn de rețevat este faptul că prin reducerea termenelor de construcție ale celor două agregate se va obține o producție suplimentară de 65.000 tone var metalurgic, valorînd 11 milioane lei. (Agerpres).

VREMEA BUNĂ

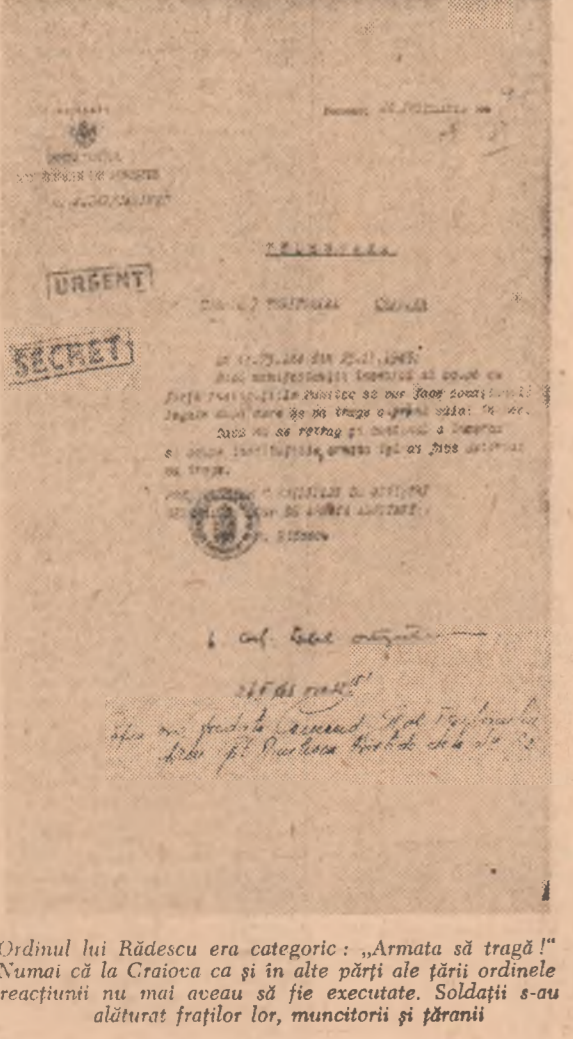
(Urmare din pag. 1)

căm mai amănunțit și asupra contribuției ei. Evident nu o vom lega direct de asigurarea necesarului de sîmînță. În rest, însă, toate celelalte activități le-am considerat discutabile și prin prisma preocupărilor diurne ale tinerilor. Numai că nici în această privință realitățile nu sînt mai îmbrucătoare. Ba, am putea zice că sînt și mai nemulțumitoare. Și asta nu numai pentru că nimeni din conducerea cooperativelor nu ne-a putut vorbi în cuvinte care să lase a se întvedea că organizația U.T.C. ar fi adus un sprijin cît de cît pentru urîrea lucrurilor din loc, dar am aflat că acesteia îi erau pînă și teoretice străine atribuțiile ce-i revin. La consiliul popular comunal aflasem că se întreprinde o susținută acțiune pentru ca prin munca voluntar-patriotică a oamenilor celor trei sate aparținătoare comunei să fertilitizeze cu 30 tone azotat de amoniu 300 de hectare de p-

șune naturală din cele 840 hectare care sînt în raza acesteia. — Care este aportul organizației U.T.C., am întrebant. Rîdicîri din umeri, trimiteri dintr-o parte în alta. Membrii comitetului U.T.C. pe cooperativă către comitetul U.T.C. pe comună și invers. — Eu am crezut că acțiunea a fost preluată de către organizația U.T.C. din cooperativă agricolă, se scuza secretara comitetului comunal, tovarășa Maria Popa. — Iar noi am considerat-o a fi acțiunea întregii comune, a răspuns, la rîndul lor, cei de la cooperativa agricolă. Pentru că în cele din urmă să ne convîngem că, de fapt, și unii și alții presupuneau doar că ar avea și un angajament. La cît anume se angajaseră însă nu știau, dar Comitetul județean U.T.C. Bihor îi ținea în evidență cu 200 de hectare de pășune de fertilizat și înțreținut. A mai aduce în discuție pe rînd toate acțiunile la care organizația U.T.C. trebuia să-și facă simțită prezența ar însemna a relua din nou

aspectele criticabile existente la cooperativa agricolă din Lugășul de Jos. În încheierea acestor rînduri am dori să mai amintim un fapt ce ni se pare semnificativ. Cînd fusesem la Comitetul județean Crisana al U.T.C., tovarășii de la secția economică ne sugeraseră să nu mergem în cooperativa din Sîntion pentru că aiceași unitate, chiar dacă are rezultate bune, nu este reprezentativă pentru aportul organizației U.T.C. Fiind situată în apropierea municipiului Oradea, adăugau tovarășii, cooperativa beneficiază de aportul unui număr mic de tineri. Da, sînt mai puțini tineri la cooperativa din Sîntion, dorim acum să adăugăm noi, dar prezența lor în rezolvarea problemelor de producție se simte, iar activitatea lor este unanim apreciată. Despre acțiunile înnoioase întreprinse de organizația U.T.C. în fruntea căreia se află, ca secretară, tinăra crescătoare de păsări Magdalena Tegdeidi, oamenii de aici au în permanență cuvinte de laudă. Ceea ce nu se poate spune, după cum am văzut, despre organizația U.T.C. din Lugășul de Jos care numără de cîteva ori mai mulți tineri.

De unde se vede că numai numărul nu este suficient pentru a defini exact aportul pe care-l are o organizație U.T.C. în activitatea generală a unei unități. Am încercat, totuși, să descifram de ce este atît de neînsemnată contribuția organizației U.T.C. de la Lugășul de Jos în rezolvarea problemelor de producție. Este vorba de o obișnuință a unor organizații, ne-a explicat tovarășul Aurel Mandea, activist al comitetului județean al U.T.C., de a nu acordă problemelor de producție atenția cuvenită. Și, acest lucru este dovedit și de faptul că la Lugășul de Jos nici unul dintre membrii comitetului U.T.C., atîr la nivel de comună cît și la nivel de cooperativă, nu răspund de problemele profesionale și de producție ale tinerilor. Chiar dacă în zilele următoare vremea mai poate fi schimbătoare, cert este că, după cum afirmă meteorologii, primăvara este aproape și pregetările pentru lucrările agricole trebuie urgîtate. Vremea bună se cunoaște de dimineață, iar agricultorii buni de cînd se pregătesc pentru se-mănat.

Ordinul lui Rădescu era categoric: „Armata să tragă!” Numai că la Craiova ca și în alte părți ale țării ordinele reacțiunii nu mai aveau să fie executate. Soldații s-au alăturat fraților lor, muncitorii și țărani

SE IMPLINEȘTE UN AN DE LA CONFERINȚA NATIONALĂ A CADRELOR DIDACTICE

ȘCOALA — ÎN PLIN PROCES DE PERFECTIONARE

„A crește noile generații în spiritul comunismului — arată tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al P.C.R., la Conferința Națională a cadrelor didactice — înseamnă, pe de o parte, a le ajuta să se ridice la nivelul cunoașterii științifice proprii...

Acad. GH. MIHOC, consilier al ministrului Învățămîntului

Să-l îndepinească omul societății socialiste în activitatea social-productivă. Acordându-se totată atenția îndeplinirii acestei sarcini, au fost elaborate planurile de învățămînt pentru școala de 10 ani și proiectele de programe școlare pentru clasele a IX-a și a X-a ale acestei școli...

„Decada culturală“ la GOICEA. De mai multe zile sînt în discuție la Goicea, în cadrul școlii, problemele culturale...

De curând s-a încheiat o sesiune de lucru a comitetului de perfecționare a învățămîntului profesional...

Pe baza programului stabilit de partid, care prevede dezvoltarea în continuare a învățămîntului superior tehnic și economic și perfecționarea învățămîntului superior tehnic și economic...

Prevăzută în rândul celor 40 de lucrări care trebuiau să se constituie în mausoleul papei Luliu al II-lea, din interiorul giganticei catedrale a Romei, statuia lui Moise (1515-1516) a rămas alături de cunoștinții sclavi de la Louvre...

Moise (detaliu)

re sculpturale pe măsura primei înfăptuiri. Statuia a fost creată cu extraordinară fervoare, într-un singur an, pătămăș aproape și totuși cu stăpînire de demnitate...

ta spațiu necesar, numit undeva „vidul vital“ și care, în realitate, este cetrotoproter, deschișoarea de serii ciclice: „Dar orice mișcare e o schimbare în soartă“.

agonice. Poezia Constanței Buzea este o mersu reluat încercare de punere de acord a unei structuri fragile, delicate, cu faptele și lumea externă. Poeta dispune de un fond sufleteș luminos pe care și-l apără de invazia umbrilor, măștilor, inautenticului și convenționalului...

duh străin care-l comandă o altă semnificație. „Vidul vital“ este o umplere de materie împură, poezia care năzuie către tăcere, lăniște, echilibrul este invadată de cuvinte și de stări agonice, dorul de vedere se întorcă: „Eu m-am umbrat / Eu m-am putut umbră / Atita timp cît tu ai stat întins / În berburile care-mi se mânau / Cît timp / De un fraged adevăr te-ai încetat / A fost destul să vezi să te ridici / Ca însăși umbra ta / Să mă ardească / Prelungul urlet al întunecării / Cînd arborii încet s-au mișcat / În aerul pe care l-ai mișcat / Dezlegea legea somnului / Și-năduia oricui să moară brusc / Mie îmi dai halucinații / Pe mine într-un rău caledoscop / M-aruncă / Pe mine lumii lui de sticlă mă arată“.

CRONICĂ LITERARĂ CONȘTANȚA BUZEA: „AGONICE“

„Eu, ce-am fost pe vremuri poetul iscusit / Eu, ce-ți stau în față și versuri îți recit / Eu, ce-am cîntat iubirea / Și-nădușă în suflet / Vitorime, aia: e vremea să-mi scrii...“

ECRAN-CLUB ORE INCANDESCENTE

Adesea, cele de calm aparent se dovedesc cele mai incandescente. O zi de iarnă petrecută — miercuri, 18 februarie — la Ecran-Club, avea să confirme din plin așteptările. Vizita noastră, desfășurată într-o zi alectată, în general, unor acțiuni în afara profilului propriu-zis al clubului, a avut darul să surprindă pulsul febril al cîmpelor de repetație...

UN CONCURS

lul și, mai ales, pentru îndrumarea practică a activităților considerate ca fiind obiectivele întrecerii. Am invitat Comitetul de cultură și artă să-și trimită reprezentanții în aceste comisii, așa cum se convenise la început, dar nu s-a răspuns solicitărilor... „Nu, — ne spunea tov. Petre Săceleanu, secretar al Comitetului județean Gof al U.T.C. — am alcătuit deja comisii care s-au deplasat sistematic în comuna județului pentru contro-

Capodopera de VIRGIL BRĂDĂTEANU ÎNTRUCHIPARE A ENERGIEI

Moise acuză, s-a remarcat și este evident, eroiul lui Michelangelo însă nu face proces doar biblicului vișel de aur, ci nimiciei în general, utilitarismului meschin, în numele înaltelor principii, al virtuților și, totodată, cheamă către ceea ce în viață conferă autoritatea de a o face. Calitatea de elevație, pe multiple planuri, a înfăptuirii cu capodopera lui Michelangelo este definitivă și îi dă nemuritorie. Concepția originală și formula îndrăznească de a înzestra personajul biblic cu valori care desfid canoanele eclesiastice, zguduitorul transpunerii în marmură, caracteristică operei maturității implicate a marelui sculptor, aflat pe atunci la vîrsta de 40-41 de ani, constituia temeiuri și reprezentau calități neobșnuite pentru vremea lui. Anii le-au arătat însă binecuvîntata în veșnicie și secolele atestă că prin Moise, Michelangelo a ridicat sculptura pe cea mai înaltă treaptă de expresivitate atînsă pînă atunci și a înălțat-o atîta, încît totdeauna, chiar și azi, cel buni au năzuit către ea.

Moise acuză, s-a remarcat și este evident, eroiul lui Michelangelo însă nu face proces doar biblicului vișel de aur, ci nimiciei în general, utilitarismului meschin, în numele înaltelor principii, al virtuților și, totodată, cheamă către ceea ce în viață conferă autoritatea de a o face. Calitatea de elevație, pe multiple planuri, a înfăptuirii cu capodopera lui Michelangelo este definitivă și îi dă nemuritorie. Concepția originală și formula îndrăznească de a înzestra personajul biblic cu valori care desfid canoanele eclesiastice, zguduitorul transpunerii în marmură, caracteristică operei maturității implicate a marelui sculptor, aflat pe atunci la vîrsta de 40-41 de ani, constituia temeiuri și reprezentau calități neobșnuite pentru vremea lui. Anii le-au arătat însă binecuvîntata în veșnicie și secolele atestă că prin Moise, Michelangelo a ridicat sculptura pe cea mai înaltă treaptă de expresivitate atînsă pînă atunci și a înălțat-o atîta, încît totdeauna, chiar și azi, cel buni au năzuit către ea.

zării în timp, s-a desfășurat efectiv la buna desfășurare a acestui concurs. Discușum cu doi dintre inspecții comitetului, chiar cei indicați de către tov. vicepreședinte că ar fi verificați și îndrumați activitățile în cadrul întrecerii. „Sincer să spun, nu cunosc precis obiectivele întrecerii, pentru că nimeni nu mi-a dat un regulament al concursului, nu pune tov. Lazăr Popescu, inspector cu comitetul U.T.C. Ar trebui să avem în vedere faptul esențial că la mijloc este îmbunătățirea activității căminelor culturale, obiectiv care, dincolo de toate regulamentele și înfăptuirile, rămîne să fie atîns prin colaborări fortate și stimulate, ci prin muncă asiduă, perseverență și continuitate.

„Eu, ce-am fost pe vremuri poetul iscusit / Eu, ce-ți stau în față și versuri îți recit / Eu, ce-am cîntat iubirea / Și-nădușă în suflet / Vitorime, aia: e vremea să-mi scrii...“

Concomitent, într-o altă sală, supletea forță și eleganta echipei de gimnastică acrobatică „Trio Vișan“ înălțau, pentru cîteva clipe, arhitecturi aeriene armonioase și inedite, sfidînd dificultățile execuției și legile echilibrului obișnuit. Ulterior, inflexiunile moldovenești din glasul tinerii muncitoare Dorina Apetroaiei, timbrul cald al lui Gabriel Olteanu, Lucia Dușu sau Mimi Ilie, accentele ardelenese ale lui Gheorghe Bădicu, nostalgia cîntecelor de pahar exersate cu meșteșug de Constantin Căldăraru — ne cheamă la înfăptuirea cu repertoriul în pregătire al solistilor de muzică populară, instruiți de Traian

„(Urmare din pag. 1) acestora. Moda organizării concursurilor, despre care se zice că ar urma să stimuleze o activitate inexistentă, se pare că bînuie prin sălile unsoari cam goale ale căminelor culturale. N-ar fi mai normal ca organizațiile U.T.C. să stimuleze cu proiectele pentru cultura și artă. Tovarășul vicepreședinte Ion Zăvoi ne spune că „regulamentul a fost dezbătut în cadrul unei sesiune de birou, au fost propuse îmbunătățiri care au fost însușite și de comitetul județean al U.T.C. Era o inițiativă care ne interesa foarte mult. Căminul cultural și organizația U.T.C. comunală ar trebui să colaboreze mai strîns, și concursul acesta era un excelent prilej de a contura, în direcția pe care o dorim, o modalitate

de lucru eficient. Adevărul este însă că n-am urmărit să plece niște colective de lucru pe teren; noi nu am trimis oameni în aceste colective, dar nu înseamnă că ne-am dezinteresat. Inspecții nostri, în deplasările lor periodice, verificau și îndrumau activitatea activității culturale pe baza obiectivelor cuprinse în regulament. Bineînțeles, ar fi fost mai bine ca și reprezentanții nostri să fie în aceste colective pentru a rezolva concret problemele care s-ar fi pus în privința lucrărilor între comitetele comunale ale U.T.C. și conducerea căminului cultural. Pentru că... undes-doi, puterea crește“.

„(Urmare din pag. 1) „Eu, ce-am fost pe vremuri poetul iscusit / Eu, ce-ți stau în față și versuri îți recit / Eu, ce-am cîntat iubirea / Și-nădușă în suflet / Vitorime, aia: e vremea să-mi scrii...“

OVIDIU

„Eu, ce-am fost pe vremuri poetul iscusit / Eu, ce-ți stau în față și versuri îți recit / Eu, ce-am cîntat iubirea / Și-nădușă în suflet / Vitorime, aia: e vremea să-mi scrii...“

NICOLAE BALTAG

ORIENTUL APROPIAT

- Interviul președintelui Nasser
Declarația ministrului de externe al Israelului

CAIRO — Aviația R.A.U. a efectuat miercuri dimineața două raiduri de bombardament împotriva unor poziții israeliene situate în sectorul nordic al Canalului de Suez...

„România economică și culturală”
Sub auspiciile Institutului de Științe Economice aplicate din Franța și ale delegației permanente a Republicii Socialiste România la U.N.E.S.C.O....

ZIARUL „Le Monde” de miercuri publică un interviu acordat de președintele Gamal Abdel Nasser cu privire la situația din Orientul Apropiat. O pace durabilă este posibilă dacă Israelul evacuează teritoriile ocupate și acceptă o reglementare a problemei refugiaților palestinieni...

LUIND cuvântul marți la un dezbateri oferit de Asociația olandeză pentru relațiile internaționale, ministrul de externe al Israelului, Abba Eban, a propus convocarea unei conferințe internaționale care să examineze problema refugiaților palestinieni...

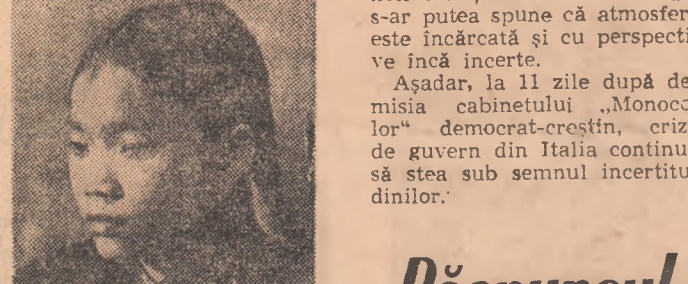
LUIND cuvântul în cadrul audierilor comitetului judiciar al Senatului S.U.A., Richard Kleindienst, ministru adjunct al justiției, a declarat că președintele Nixon a ajuns la concluzia „după un studiu aprofundat” că cei 10 milioane de tineri americani între 18 și 21 de ani trebuie să capete dreptul de vot în alegerile federale.

Oficiul egiptean „Al Ahram” menționează într-un articol publicat miercuri că „națiunile araba respinge propunerea lui Abba Eban privind organizarea unei conferințe internaționale care să examineze problema refugiaților palestinieni”.

OCHIULUI VO THI

Ochii triști ai felei trădează suferința și reminențele unei cumplite spaimе. Ceea ce a trăit ea, a frînt zîmbetul copilăriei și i-a marcat profund întreaga viață.

eram plină de sînge. Eu nu aveam decît o mică rană la brațul stîng. Era singela bunicii mei sfîrșite de explozia grenadei. De îndată ce împușcătura și exploziile au încetat și liniștea, o liniște de mormint, a coborât deasupra șolului. Vo Thi buimacă îngrozită, s-a smuls din groapa plină de sînge și fragmente de trupuri omenești. A pornit spre casă. Ceea ce i-a fost dat să vadă era halucinant, infernal: „Străduțele erau pline de cadavre. În fața fiecărei case zăceau trupuri copriște de baionetă sau curcior de gloanțele mitralierelor...”

Răspunsul lui W. Brandt adresat lui W. Stoph

Guvernul R.F.G. a Germaniei a examinat în ședința sa de miercuri scrisoarea adresată cancelarului federal Willy Brandt la 11 februarie a.c., de către Willy Stoph, președintele Consiliului de Miniștri al R.D.G.

Vo Thi Lien are 12 ani și e unul din foarte puștii supraviețuitori ai masacrului de la Song My. „Eram cu bunicii mei la cîmp cînd am auzit deasupra noastră zgomotul elicopterelor. Am presimțit ceva rău și am fugit spre sat. Apoi...” Cu glas tremurător mica vietnameză desfășoară în fața satului de tineri suedezi întruniri în sala de conferințe din Stockholm, tabloul îngrozitor al crimei făptuite de militarii americani în ziua aceea de primăvară a anului 1968.

pe scurt

- PARTIDUL African al Independenței din Guinea și Insulele Capului Verde (PAIGC) a dat publicității în capitala Senegalului — Dakar — un comunicat referitor la acțiunile ofensive inițiate de patrioții africani împotriva trupelor coloniale portugheze în decembrie 1969 și în prima jumătate a lunii ianuarie 1970.
GUVERNUL australian a adoptat hotărîrea de a semna Tratatul de neproliferare a armelor nucleare — a anunțat la Canberra un purtător de cuvînt oficial.
MINISTRUL Comerțului cu străinătatea al Italiei, Riccardo Misasi, și ministrul comerțului exterior al Poloniei, Janusz Burakiewicz, au semnat miercuri la Roma un acord comercial pe termen lung, care va reglementa relațiile comerciale și economice dintre Italia și Polonia pe perioada 1970—1974.
PROCESUL de la Chicago
MAREEA BRITANIE a anunțat în favoarea întăririi unității politice a Europei occidentale (Planța comună — N.R.), cu condiția ca aceasta să nu implică instituirea unui caracter federal sau supra-național în problemele politice și de apărare.

Acord comercial Italo-polonez

MINISTRUL Comerțului cu străinătatea al Italiei, Riccardo Misasi, și ministrul comerțului exterior al Poloniei, Janusz Burakiewicz, au semnat miercuri la Roma un acord comercial pe termen lung, care va reglementa relațiile comerciale și economice dintre Italia și Polonia pe perioada 1970—1974.

Procesul de la Chicago

Cei șapte lideri ai unor organizații pacifiste din S.U.A., al căror proces se desfășoară de aproape cinci luni la Chicago, au fost declarați miercuri nevinovați de a fi „conșpirt în vederea producerii de tulburări” în timpul demonstrațiilor împotriva războiului din Vietnam ce au avut loc cu prilejul convenției partidului democrat din august 1968.

Acord comercial Italo-polonez

MINISTRUL Comerțului cu străinătatea al Italiei, Riccardo Misasi, și ministrul comerțului exterior al Poloniei, Janusz Burakiewicz, au semnat miercuri la Roma un acord comercial pe termen lung, care va reglementa relațiile comerciale și economice dintre Italia și Polonia pe perioada 1970—1974.

Procesul de la Chicago

Cei șapte lideri ai unor organizații pacifiste din S.U.A., al căror proces se desfășoară de aproape cinci luni la Chicago, au fost declarați miercuri nevinovați de a fi „conșpirt în vederea producerii de tulburări” în timpul demonstrațiilor împotriva războiului din Vietnam ce au avut loc cu prilejul convenției partidului democrat din august 1968.

Ora Americii Latine

Lota — teritoriu al sărăciei

Vorbim, uneori, numai de pe de margini despre umanitate. Și, poate, tocmai de aceea, tocmai pentru că obișnuim s-o acordăm prea mult la păreriile și experiențele noastre, datele ei trec de real la închipuire, apoi la bănuială și se volatilizează, treptat, pînă nu se mai recunoaște nimic.

Acum, însă, după ce, în grup, am străbătut parcul Cusiño, după ce am observat, fiecare cu puterea lui, și am reconstituit pentru moment viața familiei Cusiño, după ce ne-am așezat în „el mirador”, un fel de balcon de piatră și mesețean, punct ultim, de unde familia Cusiño cerceta albastru oceanului sau supraveghea încăperea vapoarelor cu cărbune, după ce am examinat clasicismul grăbit al staturilor de pe alei, arborii exotici, florile, cu văpaia lor de iarnă mediteraneană, acum, în fața mirerilor abia ieșiți din subteranele negre, ne simțim ca niște intruși jalnici, încercăm, neputincioși, să zîmbim, să spunem un cuvînt retoric, să exprimăm idei triste sau considerajii optimiste. Pe lingă ei, pe lingă imbrăcămintea lor, pe lingă gesturile și privirile lor, atitudinea

Aranjament sovieto-român

MOSCOVA 18 — Corespondentul Agrepres, E. Duță, transmite: Miercuri s-a semnat la Moscova un aranjament, pe o durată de trei ani, privind colaborarea tehnico-științifică în agricultură, între Ministerul Agriculturii și Silviculturii al Republicii Socialiste România și Ministerul Agriculturii al Uniunii Sovietice.

Foto: FELIX NAKAMURA

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Tratatul de la Palatul Chigi din Roma

„Întîlnirile colegiale”, după cum sint denumite oficial tratativele dintre premierul italian desemnat, Mariano Rumor, și reprezentanții celor patru partide de centru-stînga, au început formal miercuri seara.

Insemnari
de călătorie
de DARIE
NOVĂCEANU

Ora Americii Latine

Lota — teritoriu al sărăciei

Lota există: suprapuse sau nu, în camere cit de cit omenești, de familie, aceste patrii sînt mereu ocupate, cu rîndul, de cei care se întorc de la lucru. Cînd a sosit acasă, schimbul s'au abia s'au trezit, pregătindu-se pentru scufundarea în subteran. Patul îi mai păstrează căldura formelor obosite, în căldura aceasta intră cel care și-a terminat lucrul. Din cauza aceasta, de multe ori, copiii se nasc, cresc, dar nu-i cunosc, în mod cert, delect mama... Știu, lucrul totuși, pare, de necrezut. Și totuși, e purul adevăr. Știu, sociologii ar face gesturi de refuz, dar copiii există. Și pînă acum nu se cunosc cazuri de „răbuniri”, de omucidere, de zarvă omenească sau de scandal. Lota a acceptat o stare de lucruri, a primit ca sărăcia să se îmbrace cu mizeria și promiscuitatea, dar a păstrat un teribil sentiment de înțelegere, de umanitarism, greșit, poate, dar care, în condițiile date, este singurul în măsură să asigure supraviețuirea. Trebuie să se construiască case în plus, să se caute școlăriașii copiilor, să încercăm tot felul de soluții de salvarea a celor fără de muncă. Statul are puțină, foarte puțină nevoie de cărbune. Industria sa, datorită căderilor de ope, are la bază energia electrică. Mina de cărbune de la Lota, la fel ca o altă, Coronei, produce, în mare parte, pentru siderurgia dar tehnica modernă face inutil un astfel de produs pe care minerii de aici îl obțin pentru ca să trăiască.

Cineva, desigur, oricine, ar fi în drept să știe, după toate acestea, de existența sindicală a Lotei. Nu există, în prezent, într-o altă țară latinoamericană în afară de Chile și unele centre urbane din alte țări, un proletariat mai activ, o mișcare sindicală mai vie. Lota, în această privință, e activă, e vie. Tocmai această mișcare e cea care încearcă soluții. Datorită ei, mină există încă, tot datorită ei, în parcul, cîndva al familiei Cusiño, își petrec ziua copiii de cîțiva ani, descoperind natura și viața. Pentru moment, însă, Lota nu poate face mai mult. Pentru moment „paturile calde” există. Și chiar dacă există, altele sînt de cînd în cînd, dar există zărare în politica de toate colorile. Lota rămîne un teritoriu al sărăciei. Spre ea, în fiecare dimineață, coboară cineva și pînă seara devine lucrătorul ei. Cu o singură condiție: să nu fi învățat să fure, să pungească sau să ucidă. Filtrele solidarității sînt, din această pricină, foarte sensibile.

Poate tocmai această umanitate primitivă, mă gîndeam la plecarea din Lota, a făcut ca, în 1906, în nordul extrem al țării Chile, să se fi consumat unul din cele mai zguduitoare acte de solidaritate: 2.000 de mineri care, au refuzat să mai lucreze, revoltându-se împotriva condițiilor de viață au fost ceraiți de armata inconstanță a celui început de secol, plin de cruzime pretutindeni. Într-o astfel de situație, în acești 2.000 se aflau 500 de boliviieni, veniți, ca păsările, în căutare de lucru. Și deși nu era țara lor, deși consulul bolivian a reușit să convingă guvernul pe lingă care era acreditat să-i lase să plece, să-i expulzeze, tot cei 500 de boliviieni au refuzat să plece, lăsîndu-se seceraiți alături de cei 1.500 de chileni...

Umanitatea primitivă de care aminteam, începe aici Lota, în condițiile ei de acum, ar suporta, poate, numai un șterf din această populație, locuiește ar fi suficient pentru un șterf, cîștigul, la fel. Dar Lota primește pe origine. Dacă cineva nu mai are pe nimeni pe lume, dacă nu mai are nici o nădejde, dacă nici un echilibru nu-l mai poate păstra pe verticală, vine la Lota. Așa, într-o dimineață, coboară aici, și pînă seara simte că aparține cuiva, că face parte dintr-o familie, că se poate salva. Nici unde, pe unde am umbra, nu am cunoscut existența „paturilor calde” (camas caliente). Și nici nu mi-aș fi putut închipui că pot să existe. La

derare socială. E un teritoriu în care, chiar și atunci cînd se întîmplă vreun act de umilitare, el are loc în relația filantrop-cerșetor, relație care supraviețuiește ca o reminiscență în raiul său pămîntean, nu face nimic altceva în afară de primumviva a cumpărare ieftină a celui ipotetic de dincolo de viață. Moneda rece care se topește în mîna neajutoratului nu-i există altceva decît un avans pentru plata trecerii peste ru.

Familia Cusiño — ne explica poetul chilian Gonzales Roja un om extraordinar prin dinamismul concepțiilor sale, dar ușor duios în acest caz — deși locuia aici, adărea rareori, mai mult ca un duh, în fața mirerilor, mai ales cu prilejul sărbătorilor, cînd făcea daruri...

Aici Insemnata Lota, centru carbonifer de primă importanță în Chile, localitate stăpînită, multă vreme, de familia Cusiño. Ultimul fir de cărbune ce se scootea de aici, se scootea în numele familiei Cusiño; ultimul ban ce se cîștiga aici, se cîștiga de la familia Cusiño. Ea stăpînea totul, arborii și opa, pămîntul și subpămîntul. Și-acum nu mai stăpînește nimic: dorința de cîștig și străngere la un loc a cîștigului au făcut ca familia aceasta, cu ramificații europene, să se stingă pe dinlăuntrul ca o luminare care nu mai avea putere să pîlpăie. Grija năvălirii i-a subțiat nervii și i-a înrădit sufletul. Copiii au pierit de mic, virșnicii de virșnici și azi nu se mai știe nimic despre descendența sa posibilă. Parcul, doar parcul acesta, lung de 1 km și acoperind 14 hectare — o limbă de pămînt care plonjează în Pacific, sprînjindu-se pe urcarea roci vinelii —, reședință, a familiei Cusiño, el mai poate aminti, vag, o existență stînsă.

Propunerea de a veni aici a fost, desigur, a poetului Gonzales Roja, între altele profesor la universitatea din Concepción, căci de îndată ce „tribul” de scriitori latinoamericani, la care mă integrasem perfect și vremelnic, a ajuns în oraș, ca bun amfitrion, Gonzales Roja a jînut să cunoaștem cit mai multe.

POZIȚIA SOCIALIȘTILOR JAPONEZI

PREȘEDINTELE Comitetului Central Executiv al Partidului socialist din Japonia, T. Narita, a rostit în cadrul lucrărilor celei de-a 63-a sesiuni speciale a Parlamentului japonez o cuvîntare în care a criticat politica internă și externă a cabinetului Eisaku Sato, subliniind necesitatea promovării unei politici care să corespundă intereselor consolidării păcii, democrației și îmbunătățirii nivelului de trai al poporului japonez.

In centrul Budapestei

In centrul Budapestei